

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 7. prosince 2011 (08.12)
(OR. en)**

16971/11

**Interinstitucionální spis:
2011/0389 (COD)**

**DRS 121
CODEC 2039**

NÁVRH

Odesílatel:	Evropská komise
Ze dne:	5. prosince 2011
Č. dok. Komise:	KOM(2011) 778 v konečném znění
Předmět:	Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2006/43/ES o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek

Delegace nalezou v příloze návrh Komise podaný s průvodním dopisem Jordiho AYETA PUIGARNAUA, ředitele, pro Uweho CORSEPIUSE, generálního tajemníka Rady Evropské unie.

Příloha: KOM(2011) 778 v konečném znění

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 30.11.2011
KOM(2011) 778 v konečném znění

2011/0389 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**kterou se mění směrnice 2006/43/ES o povinném auditu ročních a konsolidovaných
účetních závěrek**

(Text s významem pro EHP)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Opatření přijatá v Evropě i v dalších částech světa v přímé návaznosti na finanční krizi se odvíjela především od neodkladné potřeby stabilizovat finanční systém. Zatímco role, jakou hrají banky, zajišťovací fondy, ratingové agentury, orgány dohledu či centrální banky, byla a je do hloubky analyzována při nespočtu příležitostí, pozici auditorů a roli, kterou v krizi hráli, nebo kterou měli hrát, byla věnována jen malá nebo žádná pozornost. Vzhledem k tomu, že u velkého počtu bank byly za období od roku 2007 do roku 2009 odhaleny obrovské ztráty z pozic, které tyto banky vedly na svých rozvahových účtech i na podrozvahových účtech, je pro mnoho občanů i investorů obtížné pochopit, jak je možné, že auditori vydali za uvedená období pro své klienty (zejména banky) zprávy auditora bez jakýchkoli výhrad.

Je důležité si uvědomit, že v době krize, kdy bylo mezi říjnem 2008 a říjnem 2009 z peněz daňových poplatníků na podporu bank vyčleněno 4 588,9 miliardy EUR a kdy tato podpora představovala 39 % HDP zemí EU 27 za rok 2009¹, je nutno zkvalitnit všechny složky tohoto finančního systému.

Důsledný a nekompromisní audit je klíčem ke znovuobnovení důvěry i důvěryhodnosti trhu. Přispívá k ochraně investorů tím, že poskytuje snadno přístupné, nákladově efektivní a důvěryhodné informace o účetních závěrkách společností. Rovněž potenciálně snižuje kapitálové náklady auditovaných společností vzhledem k tomu, že zajišťuje větší transparentnost a spolehlivost účetní závěrky.

Je také potřeba zdůraznit, že auditori jsou ze zákona pověřeni prováděním povinných auditů. Tímto pověřením reaguje legislativa na plnění společenské úlohy, která spočívá v předkládání stanovisek k tomu, zda účetní závěrky auditovaných subjektů věrně a pravdivě zobrazují skutečný stav věcí; tyto subjekty zase mají omezenou odpovědnost a/nebo možnost poskytovat služby ve finančním sektoru.

Předpisy EU od roku 1984 částečně upravují povinný audit na základě směrnice (směrnice 1984/253/EHS), která harmonizovala postupy pro schvalování auditorů. V roce 2006 byla přijata směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (dále jen „směrnice 2006/43/ES“), která výrazně rozšířila oblast působnosti předchozí směrnice. Vysoký stupeň koncentrace na auditorském trhu a množství schvalovacích postupů nezbytných pro poskytování povinných přeshraničních auditů brání malým a středním auditorským společnostem využívat výhod vnitřního trhu. V souladu se strategií Evropa 2020², která

¹ Velké částky podpory schválené na základě režimů lze vysvětlit skutečností, že některé členské státy schválily systémy paušálních záruk, které zahrnovaly veškeré dluhy jejich bank. Členské státy se spoléhaly hlavně na opatření týkající se záruk. Byla schválena rekapitalizační opatření ve výši 546,08 mld. EUR (4,5 % HDP), z nichž členské státy v roce 2009 skutečně využily 141,5 miliardy EUR. v období mezi říjnem 2008 a říjnem 2010 schválila Komise v souvislosti s finanční krizí opatření v oblasti státní podpory ve 22 členských státech, tj. ve všech členských státech s výjimkou Bulharska, České republiky, Estonska, Malty a Rumunska.

² Sdělení Komise Evropa 2020 - Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, KOM (2010) 2020 v konečném znění, 3.3.2010.

požaduje zlepšení podnikatelského prostředí, je cílem tohoto návrhu posílení vnitřního trhu povinných auditů s cílem umožnit růst malých a středně velkých společností a podpořit vstup nových aktérů.

Současný návrh Komise na změny směrnice o povinném auditu bude existovat současně s návrhem nařízení o specifických požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu.³ Tyto dva návrhy jsou součástí probíhající reformy právních předpisů v různých oblastech finančního sektoru. Vzhledem k tomu, že audit poskytuje ujištění o věrohodnosti účetních výkazů, zůstává i nadále jedním z hlavních stavebních kamenů finanční stability. Další rozpracované obecné iniciativy, jako je správa a řízení, účetnictví a ratingy, jsou doplňkem tohoto návrhu. Vzájemně se neshodují ani nepřekrývají.

Tento návrh obsahuje změny ustanovení o schvalování a registraci auditorů a auditorských společností, o stávajících principech směrnice o povinném auditu týkající se profesní etiky, profesní mlčenlivosti, nezávislosti a vydávání zpráv a rovněž související předpisy o dohledu, které zůstávají v platnosti pro audit jiných subjektů než subjektů veřejného zájmu.

2. KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

Komise uskutečnila konzultaci od 13. října do 8. prosince 2010⁴.

Celkem bylo obdrženo téměř 700 odpovědí od různých zainteresovaných stran včetně příslušníků dotyčného povolání, pracovníků dohledu, investorů, zástupců akademické obce, společností, státních úřadů, profesních organizací i jednotlivců.

Z konzultace vyplynula jak touha po změnách, tak odpor k nim; proti změnám se staví zejména zúčastněné strany, které jsou v současné době dobře zavedené. Na druhé straně zejména malé a střední auditorské společnosti společně s investory dospěly k závěru, že nedávná finanční krize upozornila na závažné nedostatky. Přehled veřejných přijatých podání lze nalézt na adrese:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/audit/summary_responses_en.pdf

Další výměnu názorů kromě toho umožnila konference na vysoké úrovni o auditu, kterou uspořádala Komise dne 10 února 2011⁵.

Evropský parlament přijal dne 13. září 2011 zprávu z vlastního podnětu na toto téma v reakci na zelenou knihu Komise, a žádá Komisi, aby zajistila větší transparentnost a hospodářskou soutěž na trhu auditu⁶. Evropský hospodářský a sociální výbor (EHSV) přijal obdobnou zprávu dne 16. června 2011.⁷

³ *Návrh nařízení Komise o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek subjektů veřejného zájmu.* KOM(2011)X, X.X.2011.

⁴ Evropská komise, *Zelená kniha o politice v oblasti auditu: poučení z krize*, KOM (2010) 561, 13.10.2010. K dispozici na adrese:

http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/audit/green_paper_audit_en.pdf

⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/accounting/conferenc_20110209_en.htm

⁶ <http://www.europarl.europa.eu/oeil/FindByProcnum.do?lang=en&procnum=INI/2011/2037>

⁷ KOM(2010) 561 v konečném znění, Úř. věst. C 248, 25.8.2011, s. 92.

Na tyto otázky byly upozorněny i členské státy na zasedání Výboru pro finanční služby ze dne 16. května 2011 a na zasedání Výboru pro právní úpravy auditu ze dne 24. června 2011.

3. POSOUZENÍ DOPADŮ

V souladu se svou politikou zlepšování právní úpravy provedly útvary Komise posouzení dopadů různých možností politiky. Některé z řady zkoumaných problémů zahrnovaly pouze povinný audit subjektů veřejného zájmu, zatímco jiné se týkaly povinného auditu obecně. Byl učiněn závěr, že je nutné vytvořit podrobnější pravidla týkající se auditu subjektů veřejného zájmu a že k tomu bude zapotřebí samostatného právního nástroje. Směrnice o povinném auditu si zachová svou obecnou působnost.

V případě otázek v rámci této směrnice byly zkoumány následující problémy:

- vysoká úroveň administrativní zátěže vyplývající z roztržštěných vnitrostátních předpisů;
- poskytování přeshraničních povinných auditů je povoleno pouze v případě, že auditor složí zkoušku způsobilosti a je schválen a zaregistrován ve všech členských státech;
- nedostatek společných standardů v rámci celé EU upravujících auditorskou praxi, nezávislost, vnitřní kontrolní systém auditorských společností;
- auditorské standardy neberou v potaz velikost kontrolovaných společností, zejména malých a středních podniků;
- související problémy týkající se dohledu nad subjekty, které nejsou subjekty veřejného zájmu.

V návaznosti na dodatečné náklady na dodržování požadavků má tato situace za následek absenci rovných podmínek pro auditorské společnosti a auditory v celé Unii a nízký obchodní potenciál malých a středních auditorských společností.

Z posouzení dopadů vyplynulo, že optimálním způsobem, jak zlepšit stávající situaci, by bylo:

- usnadnění přeshraničního uznávání způsobilosti poskytovatelů auditu: princip vzájemného uznávání auditorských společností a auditorů v celé Unii;
- zjednodušení standardů pro auditorské postupy, nezávislost a vnitřní kontrolu auditorských společností v celé Unii zavedením mezinárodních auditorských standardů, aby byly zajištěny stejné auditorské standardy v celé Unii; v případě potřeby by byly přijatelné národní dodatky;
- přizpůsobení auditorských standardů velikosti auditovaného subjektu na základě požadavku, aby členské státy zajistily možnost přiměřeného a zjednodušeného auditu malých a středních podniků.

Tyto otázky se týkaly všech statutárních auditorů a auditorských společností provádějících povinný audit subjektů, které nejsou subjekty veřejného zájmu. Kromě těchto záležitostí se

posouzení dopadů vztahovalo i k jiným oblastem týkajícím se pouze povinného auditu subjektů veřejného zájmu.

Různé možnosti politiky a jejich dopad na zainteresované strany jsou podrobně rozebrány v rámci posouzení dopadů, které je k dispozici na internetové adrese:

http://ec.europa.eu/internal_market/auditing/index_en.htm.

4. PRÁVNÍ PRVKY NÁVRHU

4.1. Právní základ

Pozměňující směrnice má stejný právní základ jako směrnice o povinném auditu. Návrh vychází z článku 50 Smlouvy o fungování Evropské unie, který stanoví, že musí být přijata směrnice u záležitostí týkajících se usazování (např. záležitostí týkajících se odborné kvalifikace). Pozměněná směrnice má význam pro EHP.

Nová pozměněná směrnice bude existovat současně s nařízením o specifických požadavcích týkajících se povinného auditu subjektů veřejného zájmu.

4.2. Zásada subsidiarity a proporcionality

V souladu se zásadou subsidiarity a proporcionality uvedenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii nemůže být cílů návrhu uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie. Zejména usnadnění přeshraniční mobility statutárních auditorů a auditorských společností v rámci celé Unie nelze dosáhnout bez zásahu na úrovni EU. To znamená, že návrh Komise dodržuje zásadu subsidiarity vzhledem k tomu, že je zaměřen na překonávání překážek, které brání vytvoření jednotného trhu služeb povinného auditu a služeb zjištěných v průběhu konzultace se zúčastněnými stranami. Pozměněná směrnice navíc ponechává členským státům prostor pro přizpůsobení auditorských standardů velikosti auditovanému subjektu, které by mělo vést k poskytování lepších auditorských služeb těmto malým a středním podnikům. Tento návrh je navíc v souladu se zásadou proporcionality, protože všechna řešení byla navržena s cílem udržet efektivitu nákladů. Tento návrh nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení zamýšlených cílů.

4.3. Podrobné vysvětlení návrhu

Hlavní změny směrnice o povinném auditu jsou následující:

1) Propojení směrnice o povinném auditu s dalším právním nástrojem o zvláštních požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu (článek 1)

Komise navrhuje, aby pozměněná směrnice o povinném auditu existovala současně s nařízením o zvláštních požadavcích na povinný audit roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky subjektů veřejného zájmu. Proto je nezbytné jasné propojení obou těchto právních textů. Stávající ustanovení směrnice o povinném auditu, která se týkají pouze provedení povinného auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek subjektů veřejného zájmu, by byla do tohoto návrhu nařízení o zvláštních požadavcích na povinný audit ročních účetních závěrek a konsolidovaných účetních závěrek subjektů veřejného zájmu začleněna a

podle potřeby změněna. V důsledku toho je nutné zrušit články 39 až 44 a čl. 22 odst. 2 *in fine*.

Kromě toho se článek 1 zabývá použitelností pozměněné směrnice pro povinný audit subjektů veřejného zájmu. Články 3 až 20 (o přístupu auditorů na trh), platí pro statutární auditory a auditorské společnosti bez ohledu na typ auditovaného subjektu. U zbývajících článků směrnice je však situace odlišná: článek 22 o nezávislosti a nestrannosti, článek 25 o odměnách za audit, článek 27 a článek 28 o zprávě auditora a rovněž články 29 až 31 o zajištění kvality, vyšetřování a sankcích by se na povinný audit subjektů veřejného zájmu nevztahovaly. K této zvláštní problematice budou v nařízení přijata podrobnější pravidla. Články 32 až 36 o dohledu by se vztahovaly pouze na povinný audit subjektů veřejného zájmu z hlediska dohledu nad dodržováním článků 3 až 20. A konečně další články platí pro auditu subjektů veřejného zájmu a doplňují nařízení o zvláštních požadavcích (články 21, 23, 24, 26, 37 a 38).

2) Definice „povinného auditu“ s cílem zohlednit novou směrnici v oblasti účetnictví (článek 2)

Komise také navrhuje změnu definice „povinného auditu“. Za prvé se povinný audit bude i nadále týkat případů, kdy jiné právní texty EU ukládají některým subjektům povinnost zajistit audit účetní závěrky v závislosti na jejich právní formě nebo na jejich činnosti. S cílem zajistit jednotnost auditu by měla definice „povinného auditu“ zahrnovat i situace, kdy členské státy rozhodnou o uložení povinnosti zajistit audit účetní závěrky i malým subjektům.⁸ A konečně, pokud se malý subjekt dobrovolně rozhodne pro audit své účetní závěrky, mělo by být k takovému auditu přistupováno rovněž jako k povinnému auditu.

3) Změna pravidel vlastnictví (článek 3 a čl. 22 odst. 2)

Další změna směrnice o povinném auditu se týká liberalizace pravidel vlastnictví auditorských společností. Současná směrnice o povinném auditu vyžaduje, aby většinu hlasovacích práv v auditorské společnosti měli licencovaní účetní znalci. Tento požadavek již v návrhu změny nefiguruje a členské státy nejsou oprávněny vyžadovat, aby byl minimální kapitál nebo hlasovací práva v auditorské společnosti v držení statutárních auditorů nebo auditorských společností. Nový článek 4 však zachovává stávající požadavek, aby většinu členů správního nebo řídicího orgánu auditorské společnosti tvořily auditorské společnosti nebo statutární auditoři.

Povolení širšího vlastnictví by mělo usnadnit přístup auditorských společností ke kapitálu, což může mít za následek zvýšení počtu poskytovatelů auditu a může podpořit nové účastníky na trhu, a to i prostřednictvím rozšířeného získávání kapitálu na veřejných trzích.

4) Pas auditorských společností (článek 3b, články 15 a 17)

Návrh na změnu směrnice by auditorským společností umožnil poskytovat povinné auditu v jiných členských státech než v členském státě, ve kterém byly schváleny, za předpokladu, že klíčový auditorský partner, který audit povede, bude schválen jako auditor v daném členském státě. V důsledku toho by byla snížena zátěž, kterou s sebou množství schvalovacích postupů

⁸ V návaznosti na návrh Komise na přepracování 4. směrnice o právu obchodních společností 78/660/EHS a 7. směrnice Rady 83/349/EHS již právo EU nebude vyžadovat audit účetních závěrek malých společností.

nese, a současně by to umožnilo vznik skutečných celoevropských auditorských společností. Toto automatické uznávání společností by nemělo za následek snížení kvality dohledu vzhledem k trvání povinnosti orgánů dohledu daného členského státu dohlížet na audity prováděné v tomto státě.

Jakmile však hostitelský členský stát získá schválení v domovském členském státě, je oprávněn vyžadovat určitou formu registrace auditorských společností z jiných členských států. Tato registrace by měla být prováděna v souladu s články 15 a 17, které se týkají také registrace všech místních auditorských společností.

5) Pas statutárních auditorů (článek 3a) a „změkčení“ podmínek pro schvalování statutárního auditora v jiném členském státě (článek 14)

Navrhované změny týkající se schvalování statutárních auditorů z jiných členských států jsou v souladu s ustanoveními směrnice 2005/36 o uznávání odborných kvalifikací (směrnice o odborných kvalifikacích).⁹

Článek 3a by statutárním auditorům umožnil dočasné nebo příležitostné poskytování přeshraničních povinných auditorských služeb. Použily by se podmínky stanovené v člancích 5 až 9 směrnice o odborných kvalifikacích, zejména povinnost oznámit záměr poskytovat předmětné služby příslušnému orgánu.

Změněný článek 14 stanoví možnost členského státu nabídnout statutárnímu auditorovi, který je schválen v jiném členském státě, právo zvolit si mezi adaptačním obdobím a zkouškou způsobilosti, pokud tento auditor hodlá založit stálou provozovnu v tomto členském státě.

Pokud jde o požadavky na zkoušku způsobilosti, nebyly provedeny žádné významné změny oproti předchozímu návrhu článku 14. Zkouška by měla být zaměřena na posouzení znalostí auditora v oblasti právních předpisů daného členského státu v rozsahu, v jakém se vztahují k provádění povinného auditu.

Během adaptačního období, které by mělo být žadateli nabídnuto jako alternativa ke zkoušce způsobilosti, by statutární auditor mohl provádět povinný audit v jiném členském státě, než ve kterém byl schválen, pod dohledem místního auditora. Délka tohoto adaptačního období je tři roky.

V případě dozoru statutárních auditorů z jiných členských států by veřejným orgánem zodpovědným za status statutárního auditora a za hodnocení odborné praxe získané v průběhu adaptačního období byl příslušný orgán hostitelského členského státu vzhledem k tomu, že by k této funkci byl nejvhodnější.

6) Požadavky na příslušné orgány ke spolupráci v oblasti požadavků na vzdělání a zkoušky způsobilosti (článek 6 a článek 14)

Pro zajištění větší konvergence vzdělání auditorů na úrovni Evropské unie je nezbytná spolupráce příslušných vnitrostátních orgánů odpovědných za veřejný dohled nad statutárními auditory. Nezbytná je rovněž spolupráce na úrovni Evropské unie, aby bylo možné sladit požadavky na zkoušky způsobilosti statutárních auditorů, tak aby byly více předvídatelné a transparentní.

⁹ Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22.

7) Auditorské standardy a zpráva auditora (článek 26)

V zájmu zvýšení kvality povinných auditů provedených v Unii návrh ukládá členským státům zajistit, aby statutární auditoři a auditorské společnosti prováděli audity v souladu s mezinárodními auditorskými standardy.

Jelikož návrh nařízení o zvláštních požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu obsahuje podrobná ustanovení o zprávě auditora, čl. 28 odst. 2 se zrušuje.

8) Nová pravidla týkající se příslušných orgánů (články 32 a 32a)

V současné době směrnice o povinném auditu vyžaduje, aby členské státy vybudovaly systém veřejného dohledu nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi. V praxi to profesním organizacím umožňuje nést odpovědnost mimo jiné za schvalování a registraci statutárních auditorů a auditorských společností a jejich vnější zajišťování kvality, vyšetřování a disciplinární opatření. Nová úprava stanoví, že příslušným orgánem odpovědným za veřejný dohled bude orgán veřejné správy, který bude zodpovědný rovněž za schvalování (článek 3 a článek 32), registraci (článek 15) a zajištění kvality (článek 29).

Aby bylo zajištěno, že orgány veřejné správy pro dohled nad auditory budou vykonávat své funkce nezávisle a účinně, musí mít rovněž pravomoci a zdroje potřebné k provádění vyšetřování a přístup k příslušným dokumentům v držení statutárních auditorů a auditorských společností (čl. 32 odst. 5). Zatímco by již nadále nemělo být možné, aby profesní organizace odpovídala za úkoly uvedené v článku 32, může příslušný orgán odpovědný za veřejný dohled delegovat některé ze svých úkolů v oblasti schvalování a registrace statutárních auditorů a auditorských společností na jiné orgány (článek 32a). Takové pověření musí splňovat několik podmínek a orgánem, který nese konečnou odpovědnost, je příslušný orgán v souladu s prvním odstavcem článku 32. Členské státy se o poskytnutých delegacích vzájemně informují.

9) Zákaz smluvních doložek ovlivňujících jmenování statutárních auditorů a auditorských společností (čl. 37 odst. 3)

V souvislosti se jmenováním statutárních auditorů a auditorských společností zakazuje článek 37 ustanovení umožňující třetí straně naznačovat, doporučovat nebo vyžadovat, aby auditovaný subjekt jmenoval konkrétního statutárního auditora nebo auditorskou společnost.

10) Zvláštní pravidla pro povinný audit malých a středních podniků (články 43a a 43b)

V návaznosti na nedávný návrh Komise nebudou mít malé podniky podle předpisů Evropské unie již povinnost mít audit účetní závěrky¹⁰, avšak členské státy ho mohou i nadále vyžadovat. Na střední podniky se však tento požadavek bude vztahovat i nadále.

Při auditu středních podniků v souladu s předpisy EU vyžaduje pozměněná směrnice, aby členské státy zajistily přizpůsobení způsobu uplatňování auditorských standardů rozměru a rozsahu těchto podniků. Kromě toho by měly mít z tohoto přiměřeného uplatňování norem prospěch i malé podniky s auditovanou závěrkou buď vyžadovanou podle vnitrostátních právních předpisů, nebo dobrovolně. Toto nastavení auditu podle velikosti auditovaného

¹⁰ Návrh Komise na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o roční účetní závěrce, konsolidované účetní závěrce a souvisejících zprávách některých typů podniků, KOM (2011) 684 v konečném znění, 25.10.2011.

subjektu by mělo vést ke zkvalitnění auditorských služeb malým a středním podnikům a případně i ke snížení nákladů. Navrhované opatření nevymezuje podrobně způsob přiměřeného uplatňování těchto standardů; při uplatnění zásady subsidiarity je to ponecháno na uvážení členských států.

Je důležité zdůraznit, že pokud je malý nebo střední podnik subjektem veřejného zájmu, vztahují se na něj ustanovení obsažená v návrhu nařízení o zvláštních požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu.

11) Zvláštní pravidla týkající se přenesených a prováděcích pravomocí po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost (článek 48a, 48b, 48c)

Čl. 8 odst. 3, čl. 22 odst. 4, čl. 29 odst. 2, čl. 36 odst. 7, čl. 45 odst. 6, čl. 46 odst. 2, čl. 47 odst. 3 a čl. 47 odst. 5 (akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty) sladují postupy projednávání ve výborech s články 290 a 291 Smlouvy o fungování EU, která stanoví nový rámec pro prováděcí pravomoci Komise. Pokud jde o pravomoci Komise k přijetí prováděcích aktů v souladu s článkem 291 Smlouvy o fungování EU, upravuje tyto pravomoci nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí.¹¹

Toto sladování se provádí případ od případu s cílem umožnit přezkum pravomocí, které zákonodárci svěřili Komisi. Prováděcí pravomoci Komise jsou takto přezkoumávány, tak aby umožňovaly specifikovat a aktualizovat některé prvky této směrnice a aby umožňovaly Komisi přijímat opatření s cílem usnadnit spolupráci mezi auditorem a příslušnými orgány členských států na straně jedné a mezi těmito orgány a orgány třetích zemí v některých oblastech, na něž se vztahuje směrnice, na straně druhé.

Nové články 48a, 48b a 48c stanoví způsob, jakým bude Komise vykonávat přenesené pravomoci, ve kterých případech mohou zákonodárci delegaci zrušit a ve kterých případech mohou Evropský parlament a Rada vznést námitku proti aktu v přenesené pravomoci.

5. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh Komise nemá žádný přímý nebo nepřímý dopad na rozpočet Evropské unie.

¹¹ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**kterou se mění směrnice 2006/43/ES o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 50 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

poté, co postoupily návrh legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS stanoví podmínky pro schvalování a registraci osob odpovědných za provádění povinného auditu, pravidla týkající se nezávislosti, objektivitu a profesní etiky, která se na ně vztahují, jakož i rámec pro jejich veřejnou kontrolu. Je však třeba tyto předpisy dále harmonizovat na úrovni Unie s cílem umožnit větší transparentnost a předvídatelnost požadavků týkajících se těchto osob a posílit jejich nezávislost a objektivitu při plnění jejich úkolů. Navíc je za účelem zvýšení ochrany investorů důležité posílit veřejnou kontrolu všech auditorů a auditorských společností podporou nezávislosti veřejných orgánů dohledu Unie a svěřením odpovídajících pravomocí.
- (2) Vzhledem k důležitosti subjektů veřejného zájmu pro veřejný zájem, která vyplývá z jejich velikosti a rozsahu jejich činnosti nebo z povahy této činnosti, je nutno posílit důvěryhodnost auditované účetní závěrky subjektů veřejného zájmu. Proto byla zvláštní ustanovení pro povinný audit subjektů veřejného zájmu stanovená ve směrnici 2006/43/ES dále rozpracována v nařízení (EU) č. [XXX] ze dne [XXX] o zvláštních požadavcích na audit subjektů veřejného zájmu. V důsledku toho by měla být ustanovení o povinném auditu subjektů veřejného zájmu ve směrnici 2006/43/ES

¹ Úř. věst. s. .

v uvedené směrnici zrušena a povinné audity subjektů veřejného zájmu by měly být upraveny nařízením (EU) č. [XXX] ze dne [XXX].

- (3) Aby mohly auditorské společnosti růst, měly by jim členské státy umožnit přístup k zahraničnímu kapitálu. Členské státy by proto již neměly vyžadovat, aby minimální množství kapitálu nebo hlasovacích práv v auditorské společnosti drželi statutární auditoři nebo auditorské společnosti za předpokladu, že většina členů správního orgánu jsou auditorské společnosti schválené v některém členském státě nebo statutární auditoři s dobrou pověstí.
- (4) Vnitřní trh zahrnuje v souladu se Smlouvou prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží a služeb a svoboda usazování. Je nutné umožnit statutárním auditorům a auditorským společnostem rozvíjet auditorské služby zahrnující povinný audit v rámci Evropské unie tím, že budou mít možnost poskytovat tyto služby v jiném členském státě, než ve kterém byly schváleny. Umožnění poskytování povinných auditů statutárními auditory a auditorskými společnostmi v hostitelském členském státě na základě profesního označení udělovaného v jejich domovském státě řeší zejména potřeby skupin podniků, které v důsledku rostoucího objemu obchodu vyplývajícího z vnitřního trhu vytvářejí účetní výkazy v několika členských státech a musí provést jejich audit podle práva Unie. Odstranění překážek rozvoje služeb povinného auditu mezi členskými státy přispěje k integraci na trhu auditu v rámci Unie.
- (5) Povinný audit vyžaduje odpovídající znalosti v oborech, jako je právo obchodních společností, daňové právo a sociální právo, které se mohou v jednotlivých členských státech lišit. Proto by členský stát v zájmu zajištění kvality služeb povinného auditu poskytovaných na jeho území měl mít možnost uložit vyrovnávací opatření v případě, že statutární auditor schválený v jiném členském státě má zájem o schválení i na území tohoto členského státu za účelem zřízení stálé provozovny. Takové opatření by mělo brát v úvahu odbornou praxi tohoto statutárního auditora. Nemělo by vést k nepřiměřenému zatížení dotčeného statutárního auditora, bránit mu v poskytování služeb statutárního auditu ani učinit poskytování těchto služeb méně atraktivním. Statutární auditor by měl dostat možnost volby mezi zkouškou způsobilosti a adaptačním obdobím dle definice ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací². Na konci tohoto adaptačního období by statutární auditor měl mít na základě posouzení, že získal odbornou praxi v daném členském státě, možnost být zařazen do profesního stavu v hostitelském členském státě.
- (6) Za účelem posílení nezávislosti statutárních auditorů a auditorských společností na auditovaném subjektu při provádění povinného auditu by každá osoba nebo subjekt, který má podíl v auditorské společnosti, měla být nezávislá na auditovaném subjektu a neměla by být zapojena do procesu rozhodování auditovaného subjektu.
- (7) Je důležité zajistit vysokou kvalitu auditů v rámci Evropské unie. Všechny povinné audity by proto měly být prováděny na základě mezinárodních auditorských standardů, které jsou součástí projektu vyjasňování vydaného Mezinárodní federací účetních (IFAC) v roce 2009 v míře, v níž se týkají povinných auditů. Členským

² Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22.

státům by mělo být dovoleno zavádět další vnitrostátní auditorské postupy nebo požadavky pouze tehdy, pokud budou vyplývat ze zvláštních vnitrostátních právních požadavků na rozsah povinného auditu ročních nebo konsolidovaných účetních závěrek a za předpokladu, že přijaté mezinárodní auditorské standardy takové požadavky nepokrývají, a to pouze v případě, že přispívají k věrohodnosti a kvalitě ročních účetních závěrek a konsolidovaných účetních závěrek a odpovídají evropskému veřejnému zájmu. Komise by se měla i nadále podílet na monitorování obsahu a procesu přijímání mezinárodních auditorských standardů ze strany IFAC.

- (8) V zájmu zvýšení důvěryhodnosti a průhlednosti přezkumů zajištění kvality prováděných v Evropské unii by měly být systémy zajištění kvality členských států řízeny příslušnými orgány určenými členskými státy k zajištění veřejného dohledu nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi. Cílem přezkumů zajištění kvality je prevence a řešení případných nedostatků ve způsobu provádění povinných auditů. Aby bylo zajištěno, že přezkumy zajištění kvality tyto nedostatky pokryjí, měly by příslušné orgány při provádění těchto přezkumů zohlednit rozsah a aspekty činnosti statutárních auditorů a auditorských společností.
- (9) Veřejný dohled nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi zahrnuje schvalování a registraci statutárních auditorů a auditorských společností, přijímání standardů profesní etiky a vnitřní kontroly kvality auditorských společností, další vzdělávání a rovněž systémy zajištění kvality, vyšetřování a sankcí pro statutární auditory a auditorské společnosti. V zájmu zvýšení průhlednosti kontroly auditorských společností a umožnění větší odpovědnosti by měl každý členský stát určit jeden orgán odpovědný za veřejný dohled nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi. Nezávislost těchto orgánů veřejného dohledu na auditorské profesi je základním předpokladem bezúhonnosti, efektivity a správného fungování veřejného dohledu nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi. Orgány veřejného dohledu by proto měly být řízeny osobami mimo profesi a členské státy by měly zřídit nezávislé a průhledné postupy pro výběr těchto osob mimo profesi.
- (10) Aby mohly veřejné orgány dohledu efektivně plnit své úkoly, měly by k tomu mít dostatečné pravomoci. Členské státy by měly zejména zajistit, aby veřejné orgány dohledu měly pravomoc zahajovat a provádět šetření a aby měly přístup ke všem dokumentům v držení statutárních auditorů nebo auditorských společností významných pro plnění jejich úkolů. Kromě toho by orgány veřejného dohledu měly mít k dispozici dostatečné lidské a finanční zdroje pro realizaci svých úkolů.
- (11) Přiměřený dohled nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi provozujícími přeshraniční činnost nebo patřícími do auditorských sítí vyžaduje, aby si orgány veřejného dohledu členských států vyměňovaly informace. Za účelem ochrany důvěrnosti informací, které případně budou takto vyměněny, by členské státy měly uložit povinnost zachovávat profesní tajemství nejen zaměstnancům orgánů veřejného dohledu, ale i všem osobám, na které orgány veřejného dohledu delegují úkoly. Příslušný orgán by měl mít možnost delegovat úkoly na jiné orgány nebo subjekty pouze v oblasti schvalování a registrace statutárních auditorů. Takové delegování by mělo splňovat několik podmínek a příslušný orgán by za ně měl nést konečnou odpovědnost.

- (12) Iniciativa „Small Business Act“³ přijatá v červnu 2008 a revidovaná v únoru 2011⁴ uznává ústřední úlohu malých a středních podniků v hospodářství Unie a jeho cílem je zlepšit celkový přístup k podnikání a zakotvit princip „Zelenou malým a středním podnikům“ do tvorby politik. Strategie Evropa 2020⁵ přijatá v březnu 2010 také vyzývá ke zlepšení podnikatelského prostředí, zejména pro malé a střední podniky, mimo jiné snížením transakčních nákladů na podnikání v Evropské unii. Článek [34] směrnice [XXX] Evropského parlamentu a Rady ze dne [XXX] o roční účetní závěrce, konsolidované účetní závěrce a souvisejících zprávách některých typů podniků nevyžaduje, aby malé podniky měly účetní závěrku auditovanou.
- (13) Zátěž malých a středních podniků v rámci Unie v souvislosti s auditem jejich účetní závěrky by měla být přezkoumána v minimální nezbytné míře, aniž by byla ohrožena ochrana investorů. Členské státy by měly zajistit, aby uplatňování auditorských standardů, podle nichž se provádí povinný audit účetní závěrky těchto podniků, bylo úměrné rozsahu těchto malých a středních podniků.
- (14) Některé členské státy nahradily povinný audit malých podniků omezenými prověrkami jejich účetní závěrky. Je vhodné umožnit těmto členským státům, aby tuto praxi zachovaly namísto uplatňování přiměřeného použití auditorských standardů pro malé podniky.
- (15) Na ochranu práv dotčených osob v případě, že příslušné orgány členských států spolupracují s příslušnými orgány třetích zemí při výměně pracovních materiálů k auditu nebo jiných relevantních podkladů pro hodnocení kvality provedeného auditu, by členské státy měly zajistit, aby pracovní ujednání dohodnutá s jejich příslušnými orgány, na jejichž základě probíhá každá výměna těchto dokladů, obsahovala dostatečná bezpečnostní opatření na ochranu obchodního tajemství auditovaných subjektů a jejich obchodních zájmů včetně průmyslového a duševního vlastnictví.
- (16) Prahová hodnota 50 000 EUR, uvedená v čl. 45 odst. 1 směrnice 2006/43/ES, byla přizpůsobena čl. 3 odst. 2 písm. c) a d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES⁶. Prahové hodnoty stanovené ve směrnici 2003/71/ES byly zvýšeny na 100 000 EUR podle čl. 1 odst. 3 směrnice 2010/73/EU Evropského parlamentu a Rady⁷. Z tohoto důvodu by měly být provedeny příslušné úpravy prahových hodnot stanovených v čl. 45 odst. 1 směrnice 2006/43/ES.
- (17) Aby bylo možné zajistit plný účinek nového rámce stanoveného ve Smlouvě o fungování Evropské unie, je nezbytné upravit a nahradit prováděcí pravomoci navržené v souladu s článkem 202 Smlouvy o založení Evropského společenství

³ Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů - „Small Business Act“ pro Evropu {SEK (2008) 2102}.

⁴ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů - přezkum iniciativy „Small Business Act“ pro Evropu KOM (2011) 78 v konečném znění.

⁵ Sdělení Komise Evropa 2020 - Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, KOM (2010) 2020 v konečném znění.

⁶ Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 64.

⁷ Úř. věst. L 327, 11.12.2010, s. 1.

příslušnými ustanoveními v souladu s články 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie.

- (18) Harmonizaci postupů přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů se Smlouvou o fungování Evropské unie, a zejména s články 290 a 291 této smlouvy, by Komise měla provádět případ od případu. Pravomoc přijímat akty podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie by měla být přenesena na Komisi s cílem zohlednit vývoj v oblasti auditu a auditorské profese a usnadnit dohled nad statutárními auditory a auditorскими společnostmi. Používání aktů v přenesené pravomoci je nutné zejména za účelem specifikace požadavků týkajících se schvalování fyzických osob, jako jsou statutární auditoři, principů nezávislosti a nestrannosti, které musí statutární auditoři a auditorские společnosti dodržovat, a změny definice mezinárodních auditorских standardů. V oblasti dohledu nad auditory je použití aktů v přenesené pravomoci nezbytné za účelem vývoje postupů pro výměnu informací mezi příslušnými orgány členských států, způsobů přeshraničních vyšetřování a způsobů spolupráce mezi příslušnými orgány členských států a třetích zemí. Je zvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni.

Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předávány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

- (19) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro zavedení prohlášení o rovnocennosti režimů auditorského dohledu třetích zemí nebo přiměřenosti příslušných orgánů třetích zemí, pokud se týkají jednotlivých třetích zemí nebo jednotlivých příslušných orgánů třetích zemí, by měly být prováděcí pravomoci svěřeny Komisi. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁸.
- (20) Jelikož cíle této směrnice, totiž posílení ochrany investorů v účetní závěrce zveřejněné podniky na základě dalšího zlepšení kvality povinných auditů, které jsou prováděny v rámci Evropské unie, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto ho z důvodu jeho rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (21) Směrnice 2006/43/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

⁸ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny

Směrnice 2006/43/ES se mění takto:

1. Článek 1 se mění takto:

(a) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„Články 22, 25 a 27 až 30 této směrnice se nevztahují na povinný audit ročních a konsolidovaných účetních závěrek subjektů veřejného zájmu, pokud to není uvedeno v nařízení (EU) č. [xxx].

Články 32 až 36 této směrnice se použijí s ohledem na subjekty veřejného zájmu, pokud souvisí s dohledem nad dodržováním pravidel pro schvalování a registraci statutárních auditorů a auditorských společností uvedených v článcích 3 až 20.“

2. Článek 2 se mění takto:

(a) Bod 1 se nahrazuje tímto:

„1. „povinným auditem“ audit ročních účetních závěrek nebo konsolidovaných účetních závěrek, pokud:

(a) jej vyžadují právní předpisy Unie;

(b) jej vyžadují vnitrostátní právní předpisy, pokud jde o malé podniky;

(c) jej dobrovolně provedou malé podniky;“

(b) Bod 10 se nahrazuje tímto:

„10. „příslušnými orgány“ orgány určené zákonem, které jsou příslušné pro regulaci statutárních auditorů a auditorských společností a pro dohled nad nimi nebo jejich zvláštními aspekty; odkaz na „příslušný orgán“ v určitém článku znamená odkaz na orgán odpovídající za funkce uvedené ve zmíněném článku;“

(c) Bod 11 se zrušuje.

(d) Bod 13 se nahrazuje tímto:

„13. „subjekty veřejného zájmu“

(a) subjekty, které se řídí právem členského státu a jejichž převoditelné cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu kteréhokoli členského státu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 14 směrnice 2004/39/ES;

- (b) úvěrové instituce ve smyslu čl. 4 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES(*);
- (c) pojišťovny ve smyslu článku 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES(**);
- (d) subjekty, které se řídí právem členského státu a které jsou platebními institucemi, jak jsou definovány v čl. 4 bodě 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES(***), pokud se na ně nevztahuje čl. 15 odst. 2 této směrnice;
- (e) subjekty, které se řídí právem členského státu a které jsou institucemi elektronických peněz podle definice v čl. 2 bodě 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES(****), pokud se na ně nevztahuje čl. 15 odst. 2 směrnice 2007/64/ES;
- (f) investiční podniky ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice 2004/39/ES;
- (g) alternativní investiční fondy EU ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. k) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/ES(*****);
- (h) subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES(*****);
- (i) subjekty, které se řídí právem členského státu a které jsou centrálními deponitáři cenných papírů;
- (j) centrální protistrany ve smyslu čl. 2 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady X/XXXX(*****) [viz návrh nařízení o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů, KOM (2010) 484];

(*) Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

(**) Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1.

(***) Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1.

(****) Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7.

(*****) Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1.

(*****) Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32;

(*****) Úř. věst. L ...“

- (e) Doplnují se nové body 17 až 20, které zní:

„17. „středními podniky“ podniky uvedené v čl. 3 odst. 2 směrnice XX/XX [směrnice nahrazující 4. a 7. směrnici o právu obchodních společností];

18. „malými podniky“ podniky uvedené v čl. 3 odst. 1 směrnice XX/XX [směrnice nahrazující 4. a 7. směrnici o právu obchodních společností];

19. „domovským členským státem“ členský stát, v němž je statutární auditor nebo auditorská společnost schválen v souladu s čl. 3 odst. 1;

20. „hostitelským členským státem“ členský stát, ve kterém statutární auditor schválený ve svém členském státě usiluje rovněž o schválení v souladu s článkem 14, nebo členský stát, ve kterém statutární auditor nebo auditorská společnost schválená ve svém členském státě dočasně nebo příležitostně provádí povinné audity, nebo členský stát, ve kterém auditorská společnost schválená ve svém domovském členském státě žádá o uznání takového schválení v souladu s článkem 3b.“

3. Článek 3 se mění takto:

(a) odstavec 2 se mění takto:

(i) pododstavec 1 se nahrazuje tímto:

„Každý členský stát určí příslušný orgán uvedený v článku 32 jako orgán příslušný pro schvalování statutárních auditorů a auditorských společností.“

(ii) druhý pododstavec se zrušuje.

(b) Odstavec 4 se mění takto:

(i) v prvním pododstavci se zrušuje písmeno b);

(ii) v prvním pododstavci se písmeno c) nahrazuje tímto:

„(c) většinu členů správního nebo řídicího orgánu subjektu tvoří auditorské společnosti, které jsou schváleny v některém členském státě, nebo fyzické osoby, které splňují alespoň podmínky stanovené v článku 4 a v člancích 6 až 12. Nemá-li daný orgán více než dva členy, musí podmínky stanovené v tomto písmenu splňovat alespoň jeden z nich.“;

(iii) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Členské státy nesmí stanovit dodatečné podmínky ve vztahu k těmto písmenům. Členské státy nesmí požadovat, aby bylo minimální množství kapitálu nebo hlasovacích práv v auditorské společnosti v držení statutárních auditorů nebo auditorských společností.“

4. Vkládají se nové články 3a a 3b, které znějí:

„Článek 3a

Přeshraniční poskytování služeb statutárních auditorů

Odchylně od čl. 3 odst. 1 této směrnice má statutární auditor, který je schválen v jednom členském státě, právo dočasně nebo příležitostně provádět povinný audit v jiném členském státě. Použijí se články 5 až 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES*.

Článek 3b

Uznávání auditorských společností

1. Odchylně od čl. 3 odst. 1 je auditorská společnost, která je schválena v některém členském státě, oprávněna provádět dočasně, příležitostně nebo trvale povinný audit v jiném členském státě za předpokladu, že bude dodržen čl. 3 odst. 4 písm. a).

2. Auditorská společnost, která chce provádět povinný audit v jiném členském státě, než ve kterém byla schválena, se zaregistruje u příslušného orgánu v hostitelském členském státě v souladu s články 15 a 17.

3. Příslušný orgán v hostitelském členském státě zaregistruje auditorskou společnost po předložení osvědčení potvrzujícího, že byla zaregistrována příslušným orgánem ve svém domovském členském státě. Příslušný orgán v hostitelském členském státě může požadovat, aby osvědčení vydané příslušným orgánem domovského členského státu nebylo starší tří měsíců. O své registraci uvědomí příslušný orgán domovského členského státu.

*Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22.“

5. V článku 6 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„Příslušné orgány uvedené v článku 32 budou spolupracovat s cílem dosáhnout sjednocení požadavků stanovených v tomto článku. Budou spolupracovat s Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy (ESMA) a s příslušnými orgány uvedenými v článku X nařízení [XXX] ze dne [XXX], do té míry, do níž se toto sjednocení týká povinného auditu subjektů veřejného zájmu.“

6. Článek 8 se mění takto:

(a) odst. 1 písm. i) se nahrazuje tímto:

„i) mezinárodní auditorské standardy, jak je uvedeno v článku 26;“

(b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a za účelem přizpůsobení seznamu subjektů, které mají být zahrnuty do testu teoretických znalostí uvedeného v odstavci 1 tohoto článku.“

Při používání těchto pravomocí vezme Komise v úvahu vývoj v oblasti auditu a auditorské profese.“

7. Článek 14 se nahrazuje tímto:

„Článek 14

Schvalování statutárních auditorů z jiného členského státu

1. Příslušné orgány uvedené v článku 32 zavedou postupy pro schvalování statutárních auditorů, kteří byli schváleni v jiných členských státech. Tyto postupy musí být v souladu s články 11 a 12 směrnice 2005/36/ES a nesmí překročit požadavky uvedené v člancích 13 a 14 této směrnice.

2. Členské státy musí poskytnout žadateli právo zvolit si mezi adaptačním obdobím ve smyslu, jak je definováno v čl. 3 odst. 1 písm. g) směrnice 2005/36/ES, a zkouškou způsobilosti ve smyslu písmene h) uvedeného článku. Pro účely tohoto článku se čl. 14 odst. 3 směrnice 2005/36/ES nepoužije.

Délka adaptačního období nesmí překročit tři roky a musí být předmětem hodnocení.

Zkouška způsobilosti musí být vedena v jednom z jazyků povolených podle jazykových předpisů platných v daném členském státě. Smí se týkat pouze přiměřených znalostí statutárního auditora v oblasti právních předpisů tohoto členského státu v rozsahu, v jakém se vztahují k povinnému auditu.

3. Příslušné orgány uvedené v článku 32 budou spolupracovat s cílem dosáhnout sjednocení požadavků adaptačního období a zkoušky způsobilosti. Budou posilovat průhlednost a předvídatelnost požadavků. Budou spolupracovat s orgánem ESMA a s příslušnými orgány uvedenými v článku [XXX] nařízení [XXX] ze dne [XXX] do té míry, do níž se takové sjednocování týká povinného auditu subjektů veřejného zájmu.“

8. V čl. 15 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Veřejný rejstřík bude organizován příslušným orgánem podle článku 32.“

9. V čl. 17 odst. 1 se vkládá nové písmeno j), které zní:

„případně je-li auditorská společnost registrována v souladu s články 3a a 3b.“

10. V článku 21 se zrušuje odstavec 2.

11. Článek 22 se mění takto:

(a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby statutární auditoři nebo auditorské společnosti a držitelé hlasovacích práv v auditorské společnosti byli při provádění povinného auditu nezávislí na auditovaném subjektu a nepodíleli se na rozhodování auditovaného subjektu.“

- (b) druhý pododstavec v odstavci 2 se zrušuje;
- (c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a za účelem určení:

- (a) hrozeb a ochranných opatření uvedených v odstavci 2 tohoto článku;
- (b) situací, kdy význam hrozeb uvedených v odstavci 2 tohoto článku je takový, že nezávislost statutárního auditora nebo auditorské společnosti je ohrožena.“

12. Článek 26 se nahrazuje tímto:

„Článek 26

Auditorské standardy

1. Členské státy zajistí, aby statutární auditoři nebo auditorské společnosti při provádění povinných auditů dodržovali mezinárodní auditorské standardy, pokud tyto standardy budou v souladu s požadavky této směrnice a nařízení XX/XX.

Členské státy mohou zavést auditorské postupy nebo požadavky doplňující mezinárodní auditorské standardy pouze v případě, že tyto auditorské postupy nebo požadavky vyplývají z konkrétních vnitrostátních právních požadavků týkajících se rozsahu povinného auditu. Členské státy zajistí, aby tyto auditorské postupy nebo požadavky splňovaly tyto podmínky:

- (a) přispívají k vysokému stupni důvěryhodnosti a kvalitě roční účetní závěrky nebo konsolidované účetní závěrky v souladu se zásadami stanovenými v čl. 4 odst. 3 směrnice [xxxx] o roční účetní závěrce a konsolidované účetní závěrce některých typů podniků;
- (b) odpovídají veřejnému zájmu Unie.

Členské státy sdělí tyto auditorské postupy nebo požadavky Komisi, orgánu ESMA a ostatním členským státům.

2. Pro účely odstavce 1 se „mezinárodními auditorskými standardy“ rozumí Mezinárodní standardy pro audit (ISA) a související prohlášení a standardy, které jsou součástí projektu vyjasňování vydaného Mezinárodní federací účetních (IFAC) v roce 2009 v míře, v níž se týkají povinného auditu.

3. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a za účelem doplnění definice mezinárodních auditorských standardů v odstavci 2 tohoto článku. Při používání těchto pravomocí vezme Komise v úvahu všechny změny Mezinárodních auditorských standardů provedených Mezinárodní federací účetních, stanovisko Rady pro dozor nad veřejnými zájmy k těmto změnám a další vývoj v oblasti auditu a auditorské profese.“

13. V článku 28 se zrušuje odstavec 2.

14. Článek 29 se mění takto:

(a) odstavec 1 se mění takto:

(i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) systém zajištění kvality je řízen příslušným orgánem uvedeným v článku 32 a uspořádán takovým způsobem, aby byl nezávislý na statutárních auditorech a auditorských společnostech.“

(ii) doplňuje se nové písmeno k), které zní:

„k) přezkumy zajištění kvality musí být vhodné a přiměřené s ohledem na povahu a rozsah činnosti kontrolované auditorské společnosti nebo statutárního auditora.“

(iii) za písmeno k) se vkládá nový pododstavec, který zní:

„příslušný orgán uvedený v článku 32 zpřístupní zainteresovaným osobám na jejich žádost zprávu uvedenou v písmenu g) prvního pododstavce. Příslušný orgán zajistí, aby zveřejněná zpráva nepoškozovala obchodní zájmy kontrolovaného auditovaného subjektu včetně jeho průmyslového a duševního vlastnictví.“

(b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a za účelem dalšího upřesnění požadavků týkajících se odst. 1 prvního pododstavce písm. a), b) a e) až j).“

15. Článek 32 se mění takto:

(a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy určí příslušný orgán odpovědný za veřejný dohled nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi na základě zásad uvedených v odstavcích 2 až 7.“

(b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Příslušný orgán může povolit osobám mimo profesi, které mají znalosti z oblastí významných pro povinný audit, aby se podílely na řízení systému veřejného dohledu za předpokladu, že budou vybírány nezávislým a průhledným jmenovacím postupem. Osobám vykonávajícím tuto profesi by nemělo být povoleno podílet se na řízení systému veřejného dohledu.“

(c) v odstavci 4 se úvodní věta nahrazuje tímto:

„Příslušný orgán má konečnou odpovědnost za dohled nad:“;

(d) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Příslušný orgán je v případě potřeby oprávněn zahájit a vést vyšetřování ve vztahu ke statutárním auditorům a auditorským společnostem a přijímat vhodná opatření. K zahájení a vedení takových vyšetřování musí mít přiměřené zdroje.

Za účelem plnění svých úkolů podle této směrnice má příslušný orgán přístup k veškerým dokumentům v jakékoli formě, které jsou v držení statutárních auditorů nebo auditorských společností, a je oprávněn získávat a uchovávat jejich kopie. Je také oprávněn požadovat informace od jakékoli osoby a v případě potřeby předvolat a vyslechnout jakoukoli osobu s cílem získat od ní informace.“

(e) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Příslušný orgán je průhledný. To zahrnuje zveřejňování ročního programu činnosti a zpráv o činnosti.“

16. Vkládá se nový článek 32a, který zní:

„Článek 32a

Delegování úkolů

Členské státy mohou povolit příslušnému orgánu uvedenému v článku 32 delegovat úkoly na jiné orgány nebo subjekty určené zákonem pouze ve vztahu ke schvalování a registraci statutárních auditorů a auditorských společností, Jakékoliv plnění úkolů jinými orgány nebo subjekty musí být výslovně delegováno příslušným orgánem. Delegováním se stanoví delegované úkoly a podmínky, za kterých mají být provedeny. Orgány nebo subjekty musí být organizovány tak, aby nedocházelo ke střetu zájmů. Konečnou odpovědnost za dohled nad plněním této směrnice a prováděcích opatření přijatých podle ní nese příslušný delegující orgán.

Členské státy uvědomí Komisi a příslušné orgány ostatních členských států o všech ujednáních uzavřených s ohledem na delegování úkolů, včetně přesných podmínek upravujících toto delegování.“

17. Článek 36 se mění takto:

(a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Odstavec 2 nebrání příslušným orgánům ve výměně důvěrných informací. Na takto vyměněné informace se vztahuje povinnost zachovávat profesní tajemství, kterou jsou osoby zaměstnané nebo dříve zaměstnané příslušnými orgány vázány. Povinnost zachovávat profesní tajemství se vztahuje i na jiné osoby, na které příslušné orgány delegovaly úkoly s ohledem na účely stanovené v této směrnici.“

(b) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a za účelem určení postupů pro výměnu informací a způsobů přeshraničních vyšetřování uvedených v odstavcích 2 a 4 tohoto článku.“

18. V článku 37 se doplňuje nový odstavec 3, který zní:

„3. Jakékoli smluvní ustanovení uzavřené mezi auditovaným subjektem a třetí stranou, které by omezovalo výběr tohoto subjektu valnou hromadou akcionářů nebo členů tohoto subjektu podle odstavce 1 na určité kategorie nebo seznamy statutárních auditorů nebo auditorských společností, týkající se volby určitého statutárního auditora nebo auditorské společnosti, která bude provádět povinný audit, případně tuto volbu omezující, je neplatné.“

19. Kapitola X se zrušuje.

20. Vkládá se nová kapitola Xa s novými články 43a a 43b, která zní:

„KAPITOLA Xa

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO POVINNÝ AUDIT MALÝCH A STŘEDNÍCH PODNIKŮ

Článek 43a

Zjednodušený audit středních podniků

Členské státy zajistí, aby uplatňování auditorských standardů na povinný audit ročních a konsolidovaných účetních závěrek středních podniků bylo úměrné rozsahu a složitosti předmětu podnikání těchto podniků.

Při provádění přezkumů zajištění kvality příslušné orgány zohlední přiměřené použití auditorských standardů.

Členské státy mohou požádat profesní organizace o radu v oblasti přiměřeného použití auditorských standardů v případě středních podniků.

Článek 43b

Malé podniky

V případě, že členský stát požaduje povinný audit roční účetní závěrky nebo konsolidované účetní závěrky malých podniků, použije se článek 43a obdobně.

Pokud členský stát stanovil pravidla provádění omezených prověrek účetnictví malých podniků jako alternativu k povinnému auditu, není tento členský stát povinen přizpůsobit auditorské standardy povinnému auditu těchto podniků.

Pro účely tohoto článku se „omezenou prověrkou“ rozumí postup, který provádí statutární auditor nebo auditorská společnost za účelem zjištění nesprávností v účetní

závěrce subjektu v důsledku chyby nebo podvodu a který poskytuje nižší stupeň jistoty než povinný audit.“

21. Článek 45 se mění takto:

(a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Příslušné orgány členského státu zaregistrují v souladu s články 15, 16 a 17 všechny auditory a auditorské subjekty ze třetích zemí, kteří předloží zprávu auditora týkající se roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky podniku se sídlem mimo Unii, jehož převoditelné cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu tohoto členského státu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 14 směrnice 2004/39/ES s výjimkou případů, kdy tento podnik vydává pouze nesplacené dluhopisy, pro které platí jeden z následujících bodů:

(a) jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v členském státě ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES(*) před 31. prosincem 2010, je-li jmenovitá hodnota jednotlivého cenného papíru nejméně 50 000 EUR nebo v případě dluhopisů se jmenovitou hodnotou v jiné měně se ke dni vydání rovná nejméně 50 000 EUR;

(b) jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v členském státě ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2004/109/ES ze dne 31. prosince 2010, je-li jmenovitá hodnota jednotlivého cenného papíru nejméně 100 000 EUR nebo v případě dluhopisů se jmenovitou hodnotou v jiné měně se ke dni vydání rovná nejméně 100 000 EUR;

(*) Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38.“

(b) odstavec 5 se mění takto:

(i) písmeno e) se nahrazuje tímto:

„e) tento auditorský subjekt zveřejní na své internetové stránce výroční zprávu o průhlednosti, která obsahuje informace uvedené v článku X nařízení [XXX] ze dne [XXX] nebo splňuje rovnocenné požadavky na zveřejnění.“;

(ii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Členský stát může zaregistrovat auditorský subjekt ze třetí země, pouze pokud tento subjekt splňuje požadavky stanovené v písmenech a), d) a e) prvního pododstavce“;

(d) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. S cílem zajistit jednotné podmínky používání odst. 5 písm. d) tohoto článku, bude Komise zmocněna rozhodovat o rovnocennosti v něm uvedené prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty budou přijaty v souladu s postupem přezkumu uvedeným v čl. 48 odst. 2. Dokud Komise nepřijme

takové rozhodnutí, mohou rovnocennost zmíněnou v odst. 5 písm. d) tohoto článku hodnotit členské státy.

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a za účelem stanovení obecných kritérií rovnocennosti, kterých má být použito při posuzování, zda je audit účetní závěrky uvedené v odstavci 1 tohoto článku proveden v souladu s mezinárodními auditorskými standardy uvedenými v článku 26 a s požadavky stanovenými v člancích 22, 24 a 25. Členské státy budou používat tato kritéria, která jsou platná pro všechny třetí země, při hodnocení rovnocennosti na vnitrostátní úrovni.“

22. V článku 46 se odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. S cílem zajistit jednotné podmínky používání odstavce 1 tohoto článku bude Komise zmocněna rozhodovat o rovnocennosti v něm uvedené prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty budou přijaty v souladu s postupem přezkumu uvedeným v čl. 48 odst. 2. Poté, co Komise uzná rovnocennost uvedenou v odstavci 1 tohoto článku, mohou se členské státy rozhodnout, zda se na takovou rovnocennost částečně či zcela spolehnou, a podle toho neuplatnit nebo částečně či zcela upravit požadavky čl. 45 odst. 1 a 3. Členské státy mohou hodnotit rovnocennost zmíněnou v odstavci 1 tohoto článku nebo se mohou spoléhat na hodnocení jiných členských států, dokud Komise nepřijme takové rozhodnutí. Pokud Komise rozhodne, že požadavek rovnocennosti zmíněný v odstavci 1 tohoto článku není splněn, může umožnit dotčeným auditorům a auditorským subjektům pokračovat v auditorské činnosti v souladu s požadavky dotčeného členského státu po přiměřenou přechodnou dobu.

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a za účelem stanovení obecných kritérií rovnocennosti na základě požadavků stanovených v člancích 29, 30 a 32, které se použijí při posuzování toho, zda veřejný dohled, zajištění kvality, vyšetřování a systémy sankcí dané třetí země jsou rovnocenné podmínkám v Unii. Tato obecná kritéria budou členské státy používat při hodnocení rovnocennosti na vnitrostátní úrovni v případě, že nebude existovat rozhodnutí Komise ohledně dotčené třetí země.“

23. Článek 47 se mění takto:

(a) v odstavci 2 se doplňuje nové písmeno ba), které zní:

„ba) nebude narušena ochrana obchodních zájmů auditovaného subjektu včetně jeho průmyslového a duševního vlastnictví;“;

(b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Za účelem usnadnění spolupráce je Komise oprávněna rozhodnout o přiměřenosti uvedené v odst. 1 písm. c) tohoto článku prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty budou přijaty v souladu s postupem přezkumu uvedeným v čl. 48 odst. 2. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s rozhodnutím Komise.

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a za účelem stanovení obecných kritérií přiměřenosti, podle kterých

Komise zhodnotí, zda příslušné orgány třetích zemí mohou být uznány za přiměřené z hlediska spolupráce s příslušnými orgány členských států při výměně pracovních materiálů k auditu nebo jiných dokumentů v držení statutárních auditorů a auditorských společností. Obecná kritéria přiměřenosti jsou založena na požadavcích článku 36 nebo na zásadně rovnocenných funkčních výsledcích v oblasti přímé výměny pracovních materiálů k auditu nebo jiných dokumentů v držení statutárních auditorů nebo auditorských společností.“

(c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a za účelem stanovení výjimečných případů uvedených v odstavci 4 tohoto článku s cílem usnadnit spolupráci mezi příslušnými orgány.“

24. V článku 48 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Komisi je nápomocen výbor. Výborem se rozumí výbor ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č 182/2011(*).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

(*). Úř. věst. L55, 28.2.2011, s.13.“

25. Vkládá se nový článek 48a, který zní:

„Článek 48a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci se svěřuje Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 8 odst. 3, čl. 22 odst. 4, čl. 26 odst. 3, čl. 29 odst. 2, čl. 36 odst. 7, čl. 45 odst. 6, čl. 46 odst. 2, čl. 47 odst. 3 a čl. 47 odst. 5 je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje [datum vstupu této směrnice v platnost].

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 8 odst. 3, čl. 22 odst. 4, čl. 26 odst. 3, čl. 29 odst. 2, čl. 36 odst. 7, čl. 45 odst. 6, čl. 46 odst. 2, čl. 47 odst. 3 a čl. 47 odst. 5 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Toto rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 8 odst. 3, čl. 22 odst. 4, čl. 26 odst. 3, čl. 29 odst. 2, čl. 36 odst. 7, čl. 45 odst. 6, čl. 46 odst. 2, čl. 47 odst. 3 a čl. 47 odst. 5 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě [dvou měsíců] ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o [dva měsíce].“

Článek 2

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do [xxx]. Dále neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Určení

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu.

*Za Evropský parlament
předseda / předsedkyně*

*Za Radu
předseda / předsedkyně*